

ת"פ 51518/10/17 - מדינת ישראל נגד מוצטפא רימאוי תושבי איו"ש

בית משפט השלום בראשון לציון

01 פברואר 2018

ת"פ 51518-10-17 מדינת ישראל נ' רימאוי

מ"ת 51536-10-17

מספר פל"א 473497/2017

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מוצטפא רימאוי תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מור מלכה

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד לנה סטל משרד עו"ד אבו עאמר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

על פי עובדות כתב האישום ביום 25.10.17 שהה הנאשם ברח' יעקב פרימן בראשל"צ כשאין בידיו אישורי שהייה, כניסה או עבודה בישראל כדין.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לעונש לטיב העבירה בה הורשע הנאשם, לפגיעה בערכים המוגנים, לעברו הפלילי הרלבנטי במסגרתו הורשע הנאשם בנובמבר 2016 בעבירה של הפרת הכרזת שטח סגור ונדון בבית המשפט הצבאי בשומרון לעונש מאסר בפועל בן 4 חודשים לצד מאסר על תנאי וקנס שהוטלו עליו ולמדיניות הענישה הנוהגת כפי שהותוותה ברע"פ 3677/13 בענין אלהרוש.

במכלול הנסיבות הללו עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, לצד מאסר על תנאי,

עמוד 1

קנס וחתימה על התחייבות.

ב"כ הנאשם מנגד עתרה כי בית המשפט יורה על ביטול הרשעתו של הנאשם. לטענתה, אין מניעה שההליך בעניינו של הנאשם יסתיים באי הרשעה, הגם שעסקינן בעבירה של שהייה בלתי חוקית. זאת בנסיבות בהן לעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק לא נילוותה כל עבירה נוספת ובהתחשב בעובדה כי רעייתו וילדיו של הנאשם הינם כולם אזרחי מדינת ישראל וכניסתו ארצה נועדה אך ורק לצורכי פרנסה ועל מנת לפגוש את משפחתו הגרעינית.

לדבריה, מכלול הנסיבות מלמדות כי לא נשקפת כל מסוכנות מהנאשם בכניסתו ארצה.

לשיטת ההגנה אם תוותר הרשעתו של הנאשם על כנה יגרם לנאשם נזק קונקרטי כאשר יפעל לקבלת אזרחות והליכי איחוד משפחות ומדובר בנזק שהינו בלתי סביר.

לתמיכה בטיעוניה הגישה ב"כ הנאשם אסופת מסמכים המלמדים כי רעייתו של הנאשם הינה אזרחית מדינת ישראל, וכך גם ילדיו.

דין - שאלת ביטול ההרשעה

ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של נאשם יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשי העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצידו.

חרף הכלל האמור מניח המשפט, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להכללת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים ויוצאי דופן אלה, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית לנאשם האינדבדואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם הוא לא יורשע בדין (ראה בענין זה ע"פ 9893/06 בענין לאופר נ' מדינת ישראל).

בע"פ 2083/96 בענין כתב נ' מדינת ישראל, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים, ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

יישום המבחנים האמורים בדבר אי הרשעת הנאשם על המקרה דנן, מעלים כי לא ניתן להסתפק במקרה שבפנינו באי הרשעת הנאשם ויש להותיר את הרשעתו על כנה.

בכל הנוגע לסוג העבירה בנסיבותיה, כאמור, הנאשם נכנס לתחומי מדינת ישראל מבלי שהחזיק בידו אישור לעשות כן. לעבירות על חוק הכניסה לישראל נודעת חומרה כפי שהדברים באו לידי ביטוי בענין אלהרוש. באשר כניסה שלא כדין לתחומי מדינת ישראל פוגעת באופן קשה בריבונותה של המדינה ובזכותה כריבון לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת העבירה ניתן אף ללמוד מהעונשים המוטלים דרך כלל בעבירות מסוג זה הנעים ממאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר בפועל.

כמו כן באשר להוכחת פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם, סבורני כי לא הוכחה פגיעה חריגה ומשמעותית, ככל שתיוותר הרשעת הנאשם על כנה.

אומנם הנאשם נשוי למי שמחזיקה באזרחות ישראלית. יחד עם זאת לא הוצגו בפניי כל מסמכים הנוגעים להליך איחוד משפחות בעניינם של בני הזוג ולא נטענה טענה כי בני הזוג מצויים בעיצומו של הליך כאמור, שהרשעה בפלילים יכולה להקשות עליו.

זאת ועוד, מדובר בבני זוג הנשואים, כך על פי המסמכים, שנים ארוכות, וככל שעד היום לא השכילו להסדיר את מעמדו של הנאשם, הרי שהטענה שדווקא היום הם מבקשים לעשות זאת, היא טענה מוקשית.

זאת ועוד, לא הוגש בפני מסמך אשר יש בו כדי ללמד כי הרשעה בפלילים תסגור את הגולל על בקשה עתידית של הנאשם ככל שתהיה כזאת לאיחוד משפחות.

לרשות השוקלת ודנה בבקשה מסוג זה יש שיקול דעת נרחב והיא לא בודקת רק את קיומן של הרשעות אלא מתייחסת בראש ובראשונה לסיכון הפלילי או הבטחוני הנובע מבקשתו של מבקש מסוגו של הנאשם.

לשם כך פונה הרשות לגורמי הביטחון והמשטרה לקבלת המלצתם וחוות דעתם בהתייחס לכלל המידע המצוי בפניהם, ולפיכך אין נפקא מינה האם מדובר בהרשעה או בתיק שהסתיים בגזר דין ללא הרשעה. המידע בכל מקרה מובא בפני הרשויות.

הרשות הבוחנת ומאשרת את הבקשה נחשפת בכל מקרה לקיומו של הליך פלילי כנגד נאשם בין אם הוא יורשע ובין אם לאו. מכלול השיקולים ששוקלת אותה רשות הינו רחב יותר היא שאלת ההרשעה או אי ההרשעה. הדברים נאמרים למעלה מן הצורך שכן במקרה שבפני לא נטען כי תלוי ועומד הליך של איחוד משפחות.

זאת ועוד, אין מדובר בנאשם שעברו נקי שכן לחובת הנאשם הרשעה קודמת מנובמבר 2016 שענינה עבירה של הפרת הכרזת שטח סגור בהתאם לצו הוראות הבטחון שהיא עבירת "אחות" לעבירת הכניסה הבלתי חוקית.

מכל האמור סבורני כי לא עלה בידו של הנאשם להוכיח בכל צורה שהיא כי הרשעתו בדין תחסום את דרכו או תפגע בו פגיעה משמעותית המצדיקה את ביטול הרשעתו בדין.

עוד אציין כי לא עלה בידי הנאשם להראות אף לא מקרה אחד בו בוטלה הרשעתו של שוהה בלתי חוקי וסבורני כי לא בכדי.

כאשר מחליט בית המשפט במצבים חריגים ויוצאי דופן על הימנעות מהרשעה או ביטול הרשעת נאשם, עליו לאזן זאת ברכיבי ענישה אחרים. במקרה דנן היה ותבוטל הרשעתו של הנאשם בדין, הרי שלא ניתן יהיה להטיל עליו צו של"צ או להעמידו בפיקוח שירות המבחן בשל מעמדו בישראל ונדמה שהסתפקות באי הרשעה והתחייבות לא תאזן כראוי את שיקולי הענישה השונים במקרה דנן.

לפיכך ובאיזון בין כל השיקולים השונים מצאתי כי אין מקום לבטל את הרשעת הנאשם.

הענישה

כתב האישום מתאר אירוע אחד של כניסה בלתי חוקית לתחומי מדינת ישראל. הערך החברתי אשר נפגע הינו סמכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה ברף נמוך וזאת בהעדר עבירות נלוות.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל ממאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר בפועל.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם שהה שלא כדין בישראל לצורכי פרנסה ועל מנת לפגוש בבני משפחתו שהינם אזרחי מדינת ישראל.

בהתאם לתיקון 113 אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה הינו ממאסר על תנאי ועד 5 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטיה מהמתחם לחומרה או לקולא. בגזירת העונש המתאים לנאשם בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובמסגרת הזו מן הראוי לתת את הדעת לגילו של הנאשם, למצבו המשפחתי ולעברו הפלילי.

באיזון בין השיקולים השונים באתי לכלול מסקנה כי בנסיבות המקרה המיוחדות והחריגות שבפני הרי שבאופן חריג ניתן להימנע בעניינו של הנאשם מהטלת עונש מאסר נוסף מעבר לתקופה בה שהה במעצר ולאזן ענישה מתונה זו על דרך הטלת קנס כספי ממשי ומוחשי שיהווה גם הוא ענישה קונקרטית ומציבת גבול עבור הנאשם.

לפיכך ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים בעניינו של הנאשם אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל כמניין ימי מעצרו מיום 25.10.17 ועד 27.10.17.
למען הסר ספק הנאשם סיים לרצות את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו.
 - ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם כן יעבור עבירה כלשהי על חוק הכניסה לישראל.
 - ג. קנס כספי בסך ₪ 5,000 או 30 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס יקוזז מתוך ההפקדה בתיק מ"ת 51536-10-17 והיתרה, ככל שקיימת, תוחזר למפקיד.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ לבל יעבור במשך שנתיים מהיום עבירה כלשהי על חוק הכניסה לישראל.

לא תיחתם ההתחייבות ייאסר הנאשם למשך 30 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט"ז שבט תשע"ח, 01/02/2018 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלדעלידיחדוהינר